

uafhængig Stat. Her have vi to Udtryk, om hvilke jeg virkelig ikke veed, hvorvidt nogen af de Herrer med Bestemthed kan forklare dem, eller sige os, hvad de virkelig betyde. Jeg haaber, at jeg taler langsomt og spagfærdig, og at de ville lægge Mærke til, at der er ingen Hidfighed hos mig, og kan jeg tale lidt langsommere og spagfærdigere, skal jeg gjøre det, thi jeg har et ilde Sind mod det Udtryk, vi nu komme til, nemlig Udtrykket „national“, thi jeg er overbevist om, at Misbrug af dette Udtryk er Grunden til vor Ulykke. Vi have gjort os til Martyrer for et Princip, som ingen politisk Gylbigheid har som statsopretholdende, og vi begaae en Grundfeil, saalænge vi, førend Freden er sluttet, gaae hen og sige, at vi kun ville have en national Stat, efterat det Ord „national“ har faaet den Betydning, som det har faaet mellem os. Vi have hidtilbage søgt hovedsagelig at forklare Udtrykket „national“ derhen, at der var to forskjellige Nationaliteter, naar Mænd, der boede indenfor samme Stats Omraade, talte forskjellige Sprog. Nu kunne vi ikke have en saa snever Stat, naar vi faae, hvad der tilkommer os i det Allermindste, at der ikke indenfor dens Grændser er to Sprog, og det vilde da være den allerstørste Feil, før Freden er sluttet, at sige: os er det Hjært, at der tages fra os, hvad der ikke i den nævnte Betydning er nationalt. Naar vi, førend Freden er sluttet, sige, at vi ville have en national Stat, saa sige vi dermed, at om vi ogsaa kunde faae en Stat til Eideren, vilde vi ikke have den, thi den er ikke national. Ærede Medlemmer have ophøiet det nationale Begreb til at betyde dette; vi have hørt det i denne Sal endnu idag, at vi paa Grund af Nationaliteten skal sætte Folk, som ere fødte i Slesvigs tydske Deel, Mænd, hvis Brødre ere faldne paa Slesvigs Forbund for at kæmpe for dette Land. (Et Medlem: Vedkommende er en Holstener!) Nei! han er sødt Slesviger, hvilket forøvrigt slet ikke gjør Noget til Sagen, og han er gift med en Dvinde, som stammer fra en af de meest troe Familier her i Landet,

og som har opoffret Alt for Fædrelandet, og hans Broder er falden paa Valplassen ved Bøsteb ved at kæmpe for os. Denne Mand skalde vi ikke national, og jeg spørger: Hvad betyder det Ord „national“? Ere ikke de Mænd, der have givet vort Land de største Goder, nationale Mænd, selv om de ere fødte i Tydskland? Maa jeg spørge, om Fransmanden St. Germain, om Schweitzeren Neverbil, om Tydskeren Deber, som ere de, der have lagt Grundvolben til vor Bondesfrihed og Landboudvikling, ikke ere mere virkelig danske nationale end Buul, som satte sig imod denne Udvikling? Dette Begreb „national“ er altsaa et saadant, at det let forståes derhen, at om — som desværre kun er lidet at haabe — Kongen endnu kunde faae Eidergrændsen, saa skalde han ikke tage den. (Varfød: Jo!) Det ærede Medlem siger Jo; men slet saa Ordet national ud, thi saa behøves det ikke! Indenfor den Grændse, som sandsynligviis bliver vor, er det aldeles overflødig. Hvad skalde det vel betyde? Vil det ærede Medlem ikke sige det? (Varfød: Jeg har ikke Ordet!). Det skalde vel vise os hen til en anden Side? (Varfød: Ja!) Der er altsaa En, som mener, at dets Betydning er at vise os imod Nord. Det paalægges altsaa vor Konge af denne Rigsdagsmand, og vel af flere, at hans Bestræbelse skal være, før Freden er sluttet, at slutte sig til en Combination, som under alle de førte Forhandlinger har viist sig i allerhøieste Grad uheldig for os (Modsigelse). Jo, som i allerhøieste Grad har viist sig uheldig. Der kan komme en Tid, hvor vi maae stræbe efter denne Combination, men nu at lægge det for Dagen i en Adresse, er et overordentligt Misgreb. Der staaer i Adresseforslaget, at der skal dannes en national Stat, men der er Ingen, der i dette Dieblik kan sige, hvad det Ord „national“ betyder. Jeg har allerede paaviist to forskjellige Betragtningmaader, som have været gjorte gjældende her i Landet under Begrebet „national“, og den tredje, som kun kan sige, at Staten indenfor den Grændse, vi kunne